

[Jensen-Aale.]

gaar i Korthed ud paa en hurtig Gennemførelse af en yderligere Konvertering, Renttilskud, Lettelse af Renterne, Moratorium og Dækning af det hele.

Nu er det, som den ærede Ordfører for Venstre sagde, saaledes, at vi alle sammen har i Munden, at vi vil hjælpe Landbruget; det har vi alle sammen i Munden, ogsaa det ærede Medlem, som talte for Venstre, men saa snart vi skal have noget positivt gennemført, som virkelig kan hjælpe Landbruget, saa har det ærede Medlem det kun paa Læben, i Gerningen har han det ikke. I den Drøftelse, der har været ført i det høje Folketing, er man gaaet til to Sider. Fra Det konservative Folkepartis og fra Venstres Side kræver man, at Indtægterne skal kunstigt forhøjes, det vil altsaa sige, at man skal — og det kræver man højlydt — gøre de Varer, som Landmanden producerer, dyrere; fra Regeringspartiernes Side vil man sætte Udgifterne ned, og det er det, Forslaget her gaar ud paa.

Den ærede Ordfører for Venstre siger, at man som et Mindstekrav vil have Produktionsprisen for sine Varer; men naar vi kun bruger ca. $\frac{1}{5}$ af det, vi producerer, og mindst $\frac{4}{5}$ udføres, saa vil det selvfølgelig falde meget haardt paa dem, der skal forbruge disse Varer, hvis Underskuddet skal dækkes af den ene Femtedel. I øvrigt synes jeg ogsaa, som den højtærede Statsminister sagde, at det er et noget uheldigt Tidspunkt at komme med disse varefordyrende Forslag. Vi er jo netop inde i en Tid, hvor Priserne stiger paa de Varer, som der er Tale om. Vi har i Øjeblikket en meget god Pris paa Heste, men da den ærede Ordfører for Venstre i væsentlig Grad talte det store Landbrugs Sag, vil det ærede Medlem naturligvis ikke erkende, at den forhøjede Hestepriis, der er indtraadt i den senere Tid, væsentlig kommer det store Landbrug til gode. Kornprisen stiger ogsaa. Man siger ganske vist, at det er paa Grund af den lille Avl, og det er naturligvis i meget stor Udstrækning rigtigt, men den skal Regeringen dog vel ikke have Skyld for! Det skulde i øvrigt slet ikke forundre mig, om man, selv om Kornprisen stiger til det, som de to Partier nu kræver, inden ret længe kommer og siger: ja, men vi har avlet for lidt, vi kommer virkelig til at have et Tilskud ud over den forhøjede Pris, som vi nu faar. Det skulde saamænd slet ikke forundre mig; man har jo efterhaanden lært at spise af den Labskovs, som den ærede Ordfører for Venstre talte saa haanende om ved det første Kriseforlig, vi

opnaaede her i Rigsdagen. Smørprisen stiger ogsaa for Tiden. Det skal ingenlunde forstaas saaledes, at jeg for mit Vedkommende mener, at Smørproduktionen er rentabel i Øjeblikket, det er den ikke. Men jeg er af den Anskuelse, at hvis man lagde Smør- og Flæskeprisen sammen og fordelte Fremgangen nogenlunde ligeligt paa Smør og Flæsk, vilde Vilkaarene for den danske Landbruger blive bedre, end de er i Øjeblikket. Det er der nogen, der kan gøre ved at sætte store og gode Kobesætninger ind, og paa Grundlag af den Svineordning, vi har, kan de faa flere Svinekort og gøre Mælkeproduktionen rentabel ved Hjælp af Svineproduktionen.

Jeg taler specielt til Partiet Venstre, fordi jeg synes, at Det konservative Parti i de senere Aar har været rent umuligt at forhandle med paa dette Omraade. Jeg betragter det derfor som en ganske umulig Opgave at finde frem til et Forlig med dette Parti. Men jeg vil til Partiet Venstre, som dog i hvert Fald i Munden har dette, at det er Landboernes Ven, sige, at hvis Priserne holder det, de i Øjeblikket lover — det ser ud til, at Smørprisen vil stige ogsaa i denne Uge, jeg ved det endnu ikke, jeg har endnu ikke hørt om det, men det ser ud dertil —, hvis Priserne holder, og vi faar dette Lovforslag gennemført, saa er der i Virkeligheden Grundlag for; at en Landmand, hvis Gaard er middelhøjt prioriteret, kan klare Bedriften.

Jeg kommer i denne Forbindelse til at tænke paa en Udtalelse af en Partifælle af mig, der har været Medlem af dette høje Ting, men nu er afgaaet ved Døden. Han sagde engang om en meget mindre Sag end den, vi her drøfter: Man skal spise, medens Maden er paa Bordet. Maden er paa Bordet, vil jeg sige til den ærede Ordfører for Venstre. Men den ærede Ordfører vrænger ad Maden, han siger, den smager saa daarligt, han kan ikke tage den, kan ikke døje den. Hvad er der da i Vejen? Maa vi faa at vide, hvad der er i Vejen? Ja, der er f. Eks. det i Vejen, at de smaa Sparere ogsaa skal være med til at hjælpe over Vanskelighederne, og det kan man ikke tage imod. Men hvad er det dog for en Snak om de smaa Sparere? Mon det egentlig ikke er saadan, at naar man taler om de smaa Sparere, dækker det over, at man tænker paa de store Kapitalister? Hvis de to konservative Partiers Forslag om Varefordyrelse blev gennemført, vilde det saa ikke i en ganske anderledes Grad ramme de smaa Sparere end det Lovforslag, der er Tale om her? Det er heller ikke saa sjældent, man hører, at vi kunde ogsaa godt